

Sygn. akt XVII AmT 138/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 listopada 2020 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie, Wydział XVII Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów

w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SO Bogdan Gierzyński

po rozpoznaniu w dniu 23 listopada 2020 r. w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) **Spółki Akcyjnej z siedzibą w P.**

przeciwko **Prezesowi Urzędu Komunikacji Elektronicznej**

o nałożenie kary pieniężnej

na skutek odwołania od decyzji Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej z dnia 28 grudnia 2017 r., znak: (...)

I. oddala odwołanie;

II. zasądza od (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w P. na rzecz Prezesowi Urzędu Komunikacji Elektronicznej kwotę 720 zł (siedemset dwadzieścia złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sędzia SO Bogdan Gierzyński

Sygn. akt XVII AmT 138/18

UZASADNIENIE

Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej decyzją z dnia 28 grudnia 2017 r., znak: (...), na podstawie art. 210 ust. 1 i ust. 2 oraz art. 209 ust. 1 pkt 1, w związku z art. 7 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. Prawo telekomunikacyjne (t.j.: Dz.U. z 2017 r., poz. 1907, z późn. zm.), oraz na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz.U. z 2017 r., poz. 1257) w związku z art. 206 ust. 1 Pt, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie nałożenia kary pieniężnej na (...) S.A., z siedzibą (...)-(...) P., ul. (...), w związku z niewywiązaniem się w terminie z obowiązku udzielania informacji lub dostarczania dokumentów przewidzianego w art. 7 ust. 1 Pt, za rok sprawozdawczy 2013 i 2015, nałożył

1. na (...) S.A. karę pieniężną, w wysokości 32.000,00 PLN (słownie: trzydzieści dwa tysiące złotych), płatną do budżetu Państwa, za niewypełnienie w terminie obowiązku udzielania informacji lub dostarczania dokumentów przewidzianych w Pt, tj. obowiązku przedłożenia Prezesowi UKE rocznego sprawozdania finansowego za rok 2013, o którym mowa w art. 7 ust. 1 pkt. 1 P.t.,

2. na (...) S.A. karę pieniężną, w wysokości 32.000,00 PLN (słownie: trzydzieści dwa tysiące złotych), płatną do budżetu Państwa, za niewypełnienie w terminie obowiązku udzielania informacji lub dostarczania dokumentów przewidzianych w P.t., tj. obowiązku przedłożenia Prezesowi UKE danych dotyczących rodzaju i zakresu wykonywanej działalności telekomunikacyjnej oraz wielkości sprzedaży usług telekomunikacyjnych za rok 2015, o których mowa w art. 7 ust. 1 pkt. 2 P.t.

Od powyższej decyzji odwołanie złożył (...) S.A. z siedzibą w P. zaskarżając ją w całości.

Odwołujący zarzucił Zaskarżonej decyzji naruszenie błędów:

1. o charakterze formalnoprawnym, to jest naruszenie:

1) **art.7, art. 77 § 1 oraz 80 k.p.a.** poprzez nie podjęcie wszystkich niezbędnych czynności w zakresie oceny materiału dowodowego sprawy, a w konsekwencji błędne przyjęcie, że skarżąca nie przedłożyła sprawozdania finansowego za rok 2013,

2. o charakterze materialnoprawnym, to jest naruszenie:

1. naruszenie art. 209 ust. 1 pkt 1 P.t. - przez nieuwzględnienie złożonych wyjaśnień i informacji wynikającej z art. 7 ust. 1 ustawy prawo telekomunikacyjne przez skarżącą,

2. naruszenie art. 209 ust. 1 pkt 1 P.t. - błędną wykładnię wyrażającą się w przyjęciu, że odpowiedzialność statutowana przez powyższy przepis ma charakter obiektywny, absolutny i nie opiera się na zasadzie winy co sprawia, że w postępowaniu w sprawie nałożenia kary organ nie ma obowiązku badania zaistnienia oraz stopnia winy strony;- nie wzięcie pod uwagę znikomej szkodliwości społecznej deliktów administracyjnych, zaniechania przez stronę naruszeń, a także faktu, iż strona obowiązki sprawozdawcze za rok 2015 wykonała dobrowolnie (bez wezwania organu), co powinno skutkować brakiem podstaw do nałożenia przez Prezesa UKE kary pieniężnej, a przynajmniej nałożeniem jej w symbolicznej wysokości;

3. naruszenie art. 209 ust. 1a P.t., w zw. z art. 189 f k.p.a. poprzez jego błędną wykładnię, a w konsekwencji przyjęcie, że mimo zaniechania przez skarżącą naruszeń ich zakres i czas trwania uzasadnia nałożenie kary; podczas gdy obiektywnie nie istniały przesłanki do ukarania skarżącej,

4. naruszenie art. 210 ust. 2 P.t. poprzez błędną jego wykładnię wyrażającą się w nieprawidłowym przyjęciu, że: - pojęcie możliwości finansowych podmiotu ukaranego dopuszcza nałożenie nań każdej kary pieniężnej mieszczącej się w granicach wynikających z dyspozycji art. 210 ust. 1 PT co skutkowało nałożeniem na skarżącą rażąco wygórowanych kar pieniężnych, niewspółmiernych do zakresu naruszenia oraz nie znajdujących uzasadnienia w dotychczasowej działalności skarżącej oraz jej sytuacji majątkowej.

III. W oparciu o tak sformułowane zarzuty, na podstawie art. 479⁵⁹ k.p.c. wniósł o uchylenie przedmiotowej decyzji przez Prezesa UKE , ewentualnie zmianę przedmiotowej decyzji poprzez obniżenie wymiaru kar w trybie samokontroli.

IV. W oparciu o tak sformułowane zarzuty wniósł o:

1. o uchylenie zaskarżonej decyzji, ewentualnie:

2. zmianę decyzji poprzez obniżenie nałożonych na Spółkę kar pieniężnych, proporcjonalnie do wagi naruszeń.

V. Rozstrzygnięcie o kosztach postępowania według norm przepisanych, w tym kosztach zastępstwa procesowego w przypadku reprezentowania strony przez fachowego pełnomocnika.

VI. Z daleko idącej ostrożności procesowej na podstawie art. 479⁶³ k.p.c. wniósł o wstrzymanie wykonania zaskarżonej decyzji.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej wniósł o:

1. oddalenie odwołania w całości,

2. przeprowadzenie dowodów z dokumentów znajdujących się w administracyjnych aktach sprawy znak: (...) (k.1-k.88), przekazanych do Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, na okoliczności przebiegu postępowania administracyjnego, ustalonego przez Prezesa UKE stanu faktycznego oraz treści zaskarżonej Decyzji - w szczególności na okoliczność, iż Prezes UKE zasadnie nałożył na Powoda karę pieniężną w prawidłowej wysokości. Z uwzględnieniem specyfiki postępowania przed SOKiK, polegającej na tym, że strony nie muszą powielać postępowania dowodowego przeprowadzonego już przez Prezesa UKE, gdyż dowody zgromadzone w postępowaniu administracyjnym i sam sposób przeprowadzenia tego postępowania, stanowiąc kanwę decyzji, są jej nieodłącznym elementem i przez to są przedmiotem badania SOKiK niezależnie od wniosków stron,

3. zasądzenie od Powoda na rzecz Pozwanego zwrotu kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W piśmie z 21 stycznia 2019 r. powód w replice, w związku z treścią pisma pełnomocnika pozwanego z dnia 20.12.2018 r., podtrzyma swoje stanowisko w sprawie i ponadto wskazał, że pismo pełnomocnika pozwanego zawiera częściowo nowe twierdzenia, np. odnoszące się do sposobu ustalenia przez organ wysokości kar nałożonych na powódkę. W związku z powyższym wskazał, iż nie zgadza się z wykładnią pozwanego art. 209 ust. 1a P.t. W ocenie powoda powyższy przepis należy interpretować w ten sposób, że w przypadku zaprzestania naruszeń prawa, zasadą jest niekaranie sprawcy, zaś jedynie, gdy przemawiają za tym zakres, czas trwania i skutki naruszenia, organ może (lecz nie musi) ukarać sprawcę naruszenia, który naruszeń zaprzestał. Zdaniem powoda, zastosowanie kary pieniężnej w przypadku zaprzestania naruszenia prawa jest więc wyjątkiem i ograniczone jest tylko do sytuacji, w których, zdaniem UKE, czas trwania, zakres naruszenia lub jego skutki są na tyle doniosłe, że przemawiają za ukaraniem podmiotu, który naruszył prawo a następnie zaprzestał tego naruszenia. W odniesieniu do powódki spełniona została przesłanka zaprzestania naruszania prawa (dokumenty zostały doręczone organowi), zaś przesłanka naprawienia szkody nie miała w sprawie zastosowania, ponieważ powódka nie wyrządziła szkody. Brak „naprawienia szkody” nie wyłącza odstąpienia od ukarania, ponieważ przesłanka ta może mieć zastosowanie jedynie w przypadku, gdy szkoda faktycznie została wyrządzona. W niniejszym przypadku, zakres naruszenia był niewielki, a jego negatywnych skutków nie wykazano. Zarówno w odniesieniu do roku 2013, jak i 2015, opóźnienie dotyczyło jednego dokumentu, przy czym w przypadku roku 2013 - jedynie sprawozdania finansowego. Podkreślił, że naruszenia, których dotyczy niniejsze postępowanie, miały charakter incydentalny, a opóźnienie w przedłożeniu dokumentu dotyczącego roku 2015 wyniosło jedynie 3 miesiące, zatem było niewielkie. W piśmie pełnomocnika pozwanego z dnia 20.12.2018 r. nie wskazano twierdzeń i dowodów potwierdzających faktyczny wpływ naruszenia na wspomniane wykonywanie przez organ jego obowiązków ustawowych. Powód podtrzymał twierdzenie, że fakt egzekwowania przez organ wykonania obowiązku dostarczenia sprawozdania finansowego za rok 2013 dopiero po kilku latach (jak twierdzi organ), w świetle zasad logiki, świadczy jednoznacznie o tym, że dane zawarte w przedmiotowym dokumencie nie były organowi w tym okresie potrzebne do jakichkolwiek analiz, czy ocen, i nie sprawdzono wcześniej, czy dokument został organowi przedłożony. Twierdzenie pełnomocnika pozwanego, iż dane ze sprawozdania finansowego mogą być wykorzystywane np. do porównań, ma jedynie charakter hipotetyczny, oderwany od stanu faktycznego sprawy.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił następujący stan faktyczny:

Powód - (...) S.A. z siedzibą w P. – jest przedsiębiorcą telekomunikacyjnym pod numerem (...). ***/okoliczność bezsporna/***

Powód nie wypełnił obowiązku sprawozdawczego, o którym mowa w art. 7 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. Prawo telekomunikacyjne (t.j. Dz.U. z 2017 r., poz. 1907 z późn. zm.), za lata 2013 i 2015.

Zawiadomieniem z dnia 12 października 2017 r., znak: (...) (doręczonym dnia 16 października 2017 r.), Prezes UKE poinformował Spółkę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie nałożenia na Stronę kary pieniężnej, w związku z niewywiązaniem się w terminie z obowiązku, o którym mowa w art. 7 P.t., za rok obrotowy 2013 i 2015.

W tym piśmie Prezes UKE wezwał Stronę do przekazania, w terminie 30 dni od daty otrzymania zawiadomienia, danych dotyczących wielkości przychodu osiągniętego w 2016 r., niezbędnych do określenia podstawy wymiaru kary. Jednocześnie Prezes UKE poinformował Stronę o możliwości ostatecznego wypowiedzenia się przed wydaniem decyzji, co do zebranych dowodów i materiałów, w terminie 30 dni od daty otrzymania tego pisma, oraz zgodnie z art. 73 k.p.a. w związku z art. 10 k.p.a. o możliwości przeglądania akt sprawy oraz sporządzania z nich notatek i odpisów w każdym stadium postępowania.

Pismem z dnia 7 listopada 2017 r. Strona wniosła o odstąpienie od stosowania sankcji karnych przewidzianych w P.t. lub o ich nadzwyczajne złagodzenie.

Spółka poinformowała, że przedłożyła dane wymagane zgodnie z art. 7 ust. 1 P.t. za rok 2013 (sprawozdanie finansowe), w załączeniu przedłożyła zwrotne potwierdzenie odbioru listu poleconego, z którego wynika, że przesyłka wpłynęła do UKE w dniu 9 maja 2014 r. Na potwierdzenie powyższych okoliczności Spółka załączyła kopię wniosku o zmianę danych w rejestrze, przesłanego w tożsamym okresie, do Sądu Rejonowego w Poznaniu wraz ze zwrotnym potwierdzeniem odbioru przesyłki poleconej. Spółka załączyła również kopię sprawozdania finansowego za rok obrotowy 2013.

W odniesieniu do roku 2015 Spółka wskazała, że przekazała dane, o których mowa w art. 7 ust. 1 P.t. z naruszeniem terminu, albowiem formularze zostały nadane w dniu 14 lipca 2016 r., a sprawozdanie finansowe w dniu 7 lipca 2016 r. W załączeniu Spółka przesłała stosowne potwierdzenia odbioru.

Prezes UKE pismem z dnia 13 listopada 2017 r., znak (...), odebrany przez Spółkę w dniu 16 listopada 2017 r., poinformował o możliwości zapoznania się z zebrany materiał dowodowy w sprawie, a także o możliwości ostatecznego wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów, zgodnie z art. 10 k.p.a.

Pismem z dnia 23 listopada 2017 r., w odpowiedzi na pismo Prezesa UKE, znak (...), Spółka zwróciła się ponownie do Prezesa UKE o sprawdzenie, czy przesyła polecona, której potwierdzenie odbioru stanowiło załącznik do pisma Strony z dnia 7 listopada 2017 r., nie zawierała sprawozdania finansowego za rok 2013. Strona stwierdziła, że możliwym jest również, że przedmiotowe sprawozdanie zostało wysłane przesyłką z dnia 14 maja 2016 r., której potwierdzenie odbioru Spółka załączyła.

Postanowieniem z dnia 23 listopada 2017 r., znak (...), (odebrany przez Stronę 27 listopada 2017 r.), Prezes UKE włączył do akt sprawy kserokopię koperty pisma (...) Sp. z o.o. SKA, nadanego w placówce pocztowej w P. w dniu 3 maja 2014 r. (numer kodu kreskowego (...)) oraz informację Głównego Specjalisty w Wydziale Ochrony Interesów Konsumentów Departamentu Polityki Konsumentckiej UKE, czego dotyczyła korespondencja przesłana tą przesyłką.

Prezes UKE ponownie poinformował Stronę o możliwości zapoznania się z zebrany materiał dowodowy w sprawie, a także o możliwości ostatecznego wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów, zgodnie z art. 10 k.p.a. W dniu 24 listopada 2017 r. w siedzibie Delegatury UKE w P. stawił się pełnomocnik Strony w celu przejrzania akt sprawy.

Pismem z dnia 4 grudnia 2017 r. Strona podtrzymała swoje stanowisko i jednocześnie wskazała, że w okresie 2014 roku dokonywała wysyłki kilku pism, do tego samego adresata, jedna przesyłką. Strona ponownie zwróciła się o sprawdzenie, czy przesyłka polecona, której potwierdzenie odbioru stanowi załącznik do odpowiedzi Spółki z dnia 7 listopada 2017 r., nie zawierała dokumentacji za rok 2013 (sprawozdanie finansowe). Zdaniem Spółki, możliwym jest również, że przedmiotowe sprawozdanie zostało wysłane do UKE przesyłką z dnia 14 maja 2016 r., której potwierdzenie stanowi załącznik do pisma z dnia 24 listopada 2017 r.

Postanowieniem z dnia 12 grudnia 2017 r.; znak(...) (odebrany przez Stronę w dniu 14 grudnia 2017 r.), Prezes UKE włączył do akt sprawy następujący materiał dowodowy:

1. kserokopię koperty pisma (...) Sp. z o.o. SKA, nadanego w placówce pocztowej w P. w dniu 3 maja 2014 r. (numer kodu kreskowego (...)) oraz informację (...) w Wydziale Ochrony Interesów Konsumentów Departamentu Polityki Konsumenckiej UKE, czego dotyczyła korespondencja przesłana tą przesyłką,
2. kserokopię pisma (...) Sp. z o.o. SKA, nadanego w placówce pocztowej w P. w dniu 14 maja 2014 r. (numer kodu kreskowego (...)) wraz z kserokopią koperty.

Prezes UKE ponownie poinformował Stronę o możliwości zapoznania się z zebrany materiałem dowodowym w sprawie, a także o możliwości ostatecznego wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów, zgodnie z art. 10 k.p.a. Spółka nie skorzystała z tego prawa.

Prezes UKE nie znalazł potwierdzenia wpływu sprawozdania finansowego za rok 2013, o którym mówi Strona w swoim piśmie z dnia 7 listopada 2017 r. Strona nie przedstawiła kopii pisma, które wysłała do UKE, a jedynie zwrotne potwierdzenie odbioru (zwane dalej ZPO) przesyłki poleconej, wysłanej do UKE w dniu 5 maja 2014 r., która jest oznaczona kodem kreskowym o numerze (...). Z ZPO nie wynika jaką korespondencję Strona przesłała do UKE.

Prezes UKE przeprowadził analizę korespondencji, jaka wpłynęła od Strony w okolicach 5 maja 2014 r. i potwierdził, że korespondencja wpłynęła do UKE - nr wpływu (...), ale pismo (...) Sp. z o.o. S.K.A. z dnia 5 maja 2014 r. zawierało oświadczenie o wysokości przychodu za rok 2007, i było odpowiedzią na pismo UKE znak (...). Kod kreskowy na kopercie jest taki sam jak na zwrotnym potwierdzeniu odbioru korespondencji, załączonym przez Stronę do pisma z dnia 7 listopada 2017 r.

Prezes UKE, dysponując przedłożonymi przez Stronę dokumentami, nie znalazł dowodu potwierdzającego wpływ sprawozdania finansowego za rok 2013, na którym powoływała się Strona w swoim piśmie z dnia 23 listopada 2017 r. Strona ponownie nie przedstawiła kopii pisma, które wysłała do UKE, a jedynie zwrotne potwierdzenie odbioru przesyłki poleconej, wysłanej do UKE w dniu 14 maja 2014 r., która jest oznaczona kodem kreskowym o numerze (...). Ze zwrotki nie wynika, jaką korespondencję Strona przesłała do UKE.

Prezes UKE ponownie przeprowadził analizę korespondencji, z której wynika, że korespondencja wpłynęła do UKE - nr wpływu (...), ale pismo (...) Sp. z o.o. S.K.A. z 14 maja 2014 r. było odpowiedzią na pismo UKE znak (...). Kod kreskowy na kopercie jest taki sam, jak na zwrotnym potwierdzeniu odbioru korespondencji, załączonym przez Stronę do pisma z dnia 23 listopada 2017 r.

Prezes UKE nie znalazł także podstaw do uwzględnienia twierdzeń Strony, że potwierdzeniem przesłania do UKE sprawozdania finansowego za rok 2013 jest przesłanie przez Stronę 4 dni wcześniej, „w tożsamym okresie”, korespondencji do Sądu Rejonowego w Poznaniu.

W dniu 4 grudnia Strona ponownie złożyła wniosek o sprawdzenie, czy przesyłka polecona, której potwierdzenie odbioru stanowi załącznik do odpowiedzi Spółki z dnia 7 listopada 2017 r., nie zawierała dokumentacji za rok 2013 (sprawozdanie finansowe) Zdaniem Strony, możliwym jest również, że przedmiotowe sprawozdanie zostało wysłane do UKE przesyłką z dnia 14 maja 2016 r., której potwierdzenie stanowi załącznik do pisma z dnia 24 listopada 2017 r.

Prezes UKE, po ponownym sprawdzeniu korespondencji stwierdził, że przesyłka polecona, której ZPO Strona załączyła do pisma z dnia 7 listopada 2017 r., zawierała tylko sprawozdanie finansowe za 2015 r. wraz z pełnomocnictwem.

Strona ostatecznie przedłożyła wymagane, zgodnie z art. 7 ust. 1 pkt. 1 Pt, roczne sprawozdanie finansowe za rok 2013 (w dniu 7 listopada 2017 r.) oraz dane, o których mowa w art. 7 ust 1 pkt. 2, za rok 2015 (w dniu 14 lipca 2016 r.).

Złożenie przez Stronę po terminie, tj. w dniu 7 lipca 2016 r., rocznego sprawozdania finansowego za rok 2015 r., z uwagi na niewielkie, kilkudniowe przekroczenie terminu (7 dni), uprawniało Prezesa UKE do uznania, że Strona wypełniła obowiązek, o którym mowa w art. 7 ust 1 pkt. 1, za rok 2015, w terminie.

Prezes UKE uwzględnił również, że Strona nie wypełniła w terminie obowiązku, o którym mowa w art. 7 ust 1 P.t., jedynie częściowo, przekazując w terminie tylko dane, o których mowa w art. 7 ust. 1 pkt 2 Pt za rok 2013 (dane dotyczące rodzaju i zakresu wykonywanej działalności telekomunikacyjnej oraz wielkości sprzedaży usług telekomunikacyjnych) oraz roczne sprawozdanie finansowe, o którym mowa w art. 7 ust 1 pkt. 1 Pt, za rok 2015. Naruszenie, którego dopuściła się Strona polegało na nie przedłożeniu w terminie:

1. za rok 2013 - rocznego sprawozdania finansowego, wymaganego w art. 7 ust. 1 pkt 1 Pt (wpłynęło 3 lata i 6 miesięcy po terminie),
2. za rok 2015 - danych, wymaganych art.7 ust. 1 pkt 2 Pt (wpłynęły 105 dni po terminie).

Spółka w piśmie z dnia 7 listopada 2017 r. złożyła oświadczenie, że osiągnęła w roku 2016 przychód, który wyniósł (...) zł.

Przychody spółki uzyskane w 2016 r. z tytułu prowadzenia działalności telekomunikacyjnej (zgodnie z danymi wykazanymi w formularzu sprawozdawczym FOO, przesłanym do UKE w dniu 28 kwietnia 2017 r.) wyniosły:(...) zł

Spółka nie była dotychczas karana przez Prezesa UKE.

Powyższy stan faktyczny Sąd Okręgowy ustalił na podstawie niezaprzeczonych twierdzeń stron oraz wskazanych wyżej dokumentów znajdujących się w aktach sprawy. Dokumenty nie były kwestionowane przez strony, dlatego też Sąd nie znalazł podstaw do podważenia ich wiarygodności.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje.

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 209 ust. 1 ustawy - Prawo telekomunikacyjne (Dz.U. z 2017 r., poz. 1907 ze zm.), kto nie wypełnia obowiązku udzielania informacji lub dostarczania dokumentów przewidzianych ustawą lub ustawą z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych lub udziela informacji niepełnych lub nieprawdziwych, lub dostarcza dokumenty zawierające informacje niepełne lub nieprawdziwe podlega karze pieniężnej.

W myśl ust. 1a wskazanego przepisu kara, o której mowa w ust. 1, może zostać nałożona także w przypadku, gdy podmiot zaprzestał naruszania prawa lub naprawił wyrządzoną szkodę, jeżeli Prezes UKE uzna, że przemawiają za tym czas trwania, zakres lub skutki naruszenia.

Jak wskazuje treść powołanego wyżej przepisu, jednym z obowiązków ustawowych nałożonych na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego jest obowiązek dostarczania Prezesowi UKE dokumentów przewidzianych ustawą, w związku z obowiązkiem sprawozdawczym, określonym przepisem art. 7 ust. 1 P.t.,

W przedmiotowej sprawie bezsporne było, iż powód nie przedłożył Prezesowi UKE we właściwym terminie danych o których mowa w art. 7 P.t. za rok sprawozdawczy 2013 i 2015.

Jednym z obowiązków sprawozdawczych jest ten, określony przepisem art. 7 ust. 1. P.t., zgodnie z którym przedsiębiorca telekomunikacyjny, którego roczne przychody z tytułu wykonywania działalności telekomunikacyjnej w poprzednim roku sprawozdawczym przekroczyły kwotę 4 milionów złotych, jest zobowiązany do przedkładania Prezesowi UKE rocznego sprawozdania finansowego w terminie do 30 czerwca, a także danych dotyczących rodzaju i zakresu wykonywanej działalności telekomunikacyjnej oraz wielkości sprzedaży usług telekomunikacyjnych w terminie do dnia 31 marca.

Stosownie do ust. 2 przedsiębiorca telekomunikacyjny, którego roczne przychody z tytułu wykonywania działalności telekomunikacyjnej w poprzednim roku sprawozdawczym były równe lub mniejsze od kwoty 4 milionów złotych, jest obowiązany do przedkładania Prezesowi UKE w terminie do dnia 31 marca wyłącznie danych dotyczących rodzaju i zakresu wykonywanej działalności telekomunikacyjnej oraz wielkości sprzedaży usług.

Wobec powyższego strona powodowa, jako przedsiębiorca wpisany do rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych prowadzonego Przez Prezesa UKE była zobowiązana do przekazania przedmiotowych danych Prezesowi UKE na podstawie art. 7 P.t., jest to w sprawie okoliczność bezsporna.

Przedsiębiorca nie przedłożył we właściwym terminie danych wymaganych w art. 7 P.t. za rok sprawozdawczy 2013 i 2015.

Strona ostatecznie przedłożyła wymagane, zgodnie z art. 7 ust. 1 pkt. 1 P.t., roczne sprawozdanie finansowe za rok 2013 w dniu 7 listopada 2017 r. – a zatem po wszczęciu postępowania administracyjnego w dniu 12 października 2017 r., znak: (...) (doreczonym dnia 16 października 2017 r.), oraz dane, o których mowa w art. 7 ust 1 pkt. 2, za rok 2015 (w dniu 14 lipca 2016 r.).

Złożenie przez Stronę po terminie, tj. w dniu 7 lipca 2016 r., rocznego sprawozdania finansowego za rok 2015 r., z uwagi na niewielkie, kilkudniowe przekroczenie terminu (7 dni), uprawniało Prezesa UKE do uznania, że Strona wypełniła obowiązek, o którym mowa w art. 7 ust 1 pkt. 1, za rok 2015, w terminie.

Prezes UKE uwzględnił również, że Strona nie wypełniła w terminie obowiązku, o którym mowa w art. 7 ust 1 P.t., jedynie częściowo, przekazując w terminie tylko dane, o których mowa w art. 7 ust. 1 pkt 2 Pt za rok 2013 (dane dotyczące rodzaju i zakresu wykonywanej działalności telekomunikacyjnej oraz wielkości sprzedaży usług telekomunikacyjnych) oraz roczne sprawozdanie finansowe, o którym mowa w art. 7 ust 1 pkt. 1 Pt, za rok 2015. Naruszenie, którego dopuściła się Strona polegało na nie przedłożeniu w terminie:

1. za rok 2013 - rocznego sprawozdania finansowego, wymaganego w art. 7 ust. 1 pkt 1 Pt (wpłynęło 3 lata i 6 miesięcy po terminie),
2. za rok 2015 - danych, wymaganych art.7 ust. 1 pkt 2 Pt (wpłynęły 105 dni po terminie).

W treści art. 209 ust. 1 pkt 1 P.t. jest mowa o niewypełnianiu obowiązku udzielania informacji lub dostarczenia dokumentów przewidzianych ustawą.

Podmioty prowadzące działalność w zakresie telekomunikacji są często obarczone przez ustawę - Prawo telekomunikacyjne obowiązkiem udzielania Prezesowi UKE stosownych informacji lub przedstawiania odpowiednich dokumentów. Informacje te i dokumenty są wykorzystywane przez Prezesa UKE przed podejmowaniem decyzji dotyczących rynku telekomunikacyjnego. (M. Rogalski, Komentarz do art. 209 ustawy – Prawo telekomunikacyjne, System Informacji Prawnej LEX).

Wbrew twierdzeniom powoda, naruszenie przez przedsiębiorcę art. 7 ust. P.t. utrudniło Prezesowi UKE realizację określonych zadań. Powód nie dopełnił ustawowego obowiązku w pełnym zakresie nawet po otrzymaniu zawiadomienia o wszczęciu postępowania w sprawie wymierzenia kary pieniężnej. W związku z niewypełnieniem przez przedsiębiorcę przedmiotowego obowiązku, Prezes UKE nie był w posiadaniu informacji, które w sposób racjonalny i rzetelny umożliwią dokonanie oceny aktualnego stanu rynku telekomunikacyjnego. Dlatego tak istotne jest aby informacje i dokumenty objęte ustawowym obowiązkiem ich złożenia były dostarczane w sposób kompletny i terminowy. Strona powodowa nie wypełniła ciążącego na niej obowiązku udzielenia informacji Prezesowi UKE. W konsekwencji przyjąć należało, że nieudzielnie informacji we wskazanym wyżej okresie miało negatywny wpływ na analizę rynku, jak również wypełnianie przez pozwanego jego ustawowych zadań, jako regulatora rynku telekomunikacyjnego. Na uwagę zasługuje również fakt, iż strona powodowa jest przedsiębiorcą, dlatego też oczekiwania wobec posiadanej przez nią wiedzy, znajomości prawa oraz skrupulatności są istotnie zwiększone, tym bardziej że powód prowadzi spółkę kapitałową w formie spółki akcyjnej, a zatem w formie prawnej charakteryzującej się najwyższymi możliwościami organizacyjnymi prowadzenia takiej działalności. Powód w toku postępowania administracyjnego nie potrafił wskazać, kiedy ewentualnie mógłby przesłać sprawozdania. Swoim działaniem, a

w zasadzie zaniechaniem, nie dołożył należytej staranności w prowadzeniu spraw firmy, wchodzących w zakres działalności przedsiębiorcy telekomunikacyjnego.

W odwołaniu powód stwierdził, iż zdaniem skarżącej decyzję spółki, ewentualne wątpliwości w zakresie treści i zawartości korespondencji, na którą powołuje się Spółka winny być rozpatrywane na korzyść skarżącej. Należy w tym miejscu podkreślić, że odwołanie od decyzji organu regulacyjnego do Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów inicjuje postępowanie sądowe w oparciu o przepisy cywilnego postępowania procesowego, stając się postępowaniem kontrydiktoryjnym. Do obowiązków odwołującej się spółki należy udowodnienie okoliczności, na które się powołuje, na zasadzie ciężaru dowodu w sprawie.

W tym miejscu należy wskazać, że ostatecznie, wbrew stanowisku skarżącego, Prezes UKE stwierdził, że powód złożył sprawozdania za 2013 i 2015 rok po terminie. Wynika to z treści decyzji, albowiem naruszenie, którego dopuściła się Strona polegało na nie przedłożeniu w terminie: za rok 2013 - rocznego sprawozdania finansowego, wymaganego w art. 7 ust. 1 pkt 1 P.t. (wplynęło 3 lata i 6 miesięcy po terminie), a za rok 2015 - danych, wymaganych art.7 ust. 1 pkt 2 P.t. (wplynęły 105 dni po terminie).

Obowiązek sprawozdawczy został spełniony po ustawowym terminie, który ze względu na materialny swój charakter, jest terminem nieprzekraczalnym. Z kolei jego przekroczenie powoduje nałożenie kary pieniężnej, której wysokość podlega określeniu na podstawie wysokości przychodów spółki z roku poprzedzającego wydanie zaskarżonej decyzji.

Zakres naruszenia był duży, wbrew stanowisku powoda, szczególnie ze względu na znaczne przekroczenie terminu na złożenie sprawozdania finansowego za 2013 r., gdzie przekroczenie to wyniosło ponad trzy lata, również przekroczenie terminu o 105 dni w przypadku sprawozdania za 2015 rok, należy uznać za znaczne przekroczenie ustawowego terminu. Okolicznością łagodzącą w sprawie był fakt, że spółka nie była wcześniej karana, co wpłynęło na zmniejszenie wymiaru kary.

Przedsiębiorca podlega karze pieniężnej określonej w art. 209 ust. 1 P.t.

Stosownie do brzmienia art. 210 ust. 2 P.t., wysokość kary pieniężnej nakładanej na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego, uzależniona została także od jego możliwości finansowych.

Zgodnie z tym przepisem wysokość kary pieniężnej wynosi do 3% przychodu osiągniętego w poprzednim roku kalendarzowym.

Spółka w piśmie z dnia 7 listopada 2017 r. złożyła oświadczenie, że osiągnęła w roku 2016 przychód, który wniósł (...) zł. Przychody Strony uzyskane w 2016 r. z tytułu prowadzenia działalności telekomunikacyjnej (zgodnie z danymi wykazanymi w formularzu sprawozdawczym F00, przesłanym do UKE w dniu 28 kwietnia 2017 r.) wyniosły: (...) zł, co stanowi (...) % kwoty przyjętej jako podstawa wymiaru kary pieniężnej.

Maksymalna kara, jaką Prezes UKE mógłby nałożyć na Stronę (za każdy rok), zgodnie z art. 210 ust. 1 P.t., wynosi: (...)zł, co stanowi 3 % przyjętej podstawy wymiaru kary.

Biorąc pod uwagę wyżej wskazane okoliczności, a w szczególności fakt ostatecznego wykonania przez Stronę obowiązku dostarczenia danych za rok 2013 i 2015, wymaganych zgodnie z art. 7 ust. 1 P.t., Prezes UKE ustalił wysokość kary na kwotę: 32.000 zł za rok 2013, która mieści się w określonych ustawą granicach 3% przychodu Strony oraz 32.000 zł za rok 2015, która mieści się w określonych ustawą granicach 3% przychodu Strony.

Sąd nie dopatrywał się nieprawidłowości w ustaleniu wysokości kary, dlatego stoi na stanowisku, że nałożona na powoda kara finansowa jest adekwatna do stopnia naruszenia i odpowiada przepisom prawa. Kara w wysokości 32.000 zł za każde naruszenie obowiązku sprawozdawczego będzie na tyle odczuwalna dla powoda, aby spełniła swoje funkcje represyjną i zapobiegawczą sprawiając, że powód, jako podmiot ukarany będzie na przyszłość stosował się do

obowiązującego porządku prawnego, a także wychowawczą oddziałując zniechęcająco na innych przedsiębiorców do podejmowania działań niezgodnych z prawem.

W ocenie Sądu, pozwany prawidłowo uwzględnił również okoliczności łagodzące mające wpływ na wysokość wskazanej kary, albowiem strona ostatecznie dopełniła przedmiotowego obowiązku, jak również pozwany uwzględnił okoliczność łagodzącą, że strona powodowa nie była dotychczas karana przez Prezesa UKE.

Celem kary pieniężnej uregulowanej w art. 209 ust. 1 P.t., jak wskazał Sąd Apelacyjny w wyroku z dnia 10 sierpnia 2017 r., sygn. akt VI ACa 336/16, Lex Nr 2390610, jest zapewnienie zgodności działalności przedsiębiorstw telekomunikacyjnych z celami prawa telekomunikacyjnego, do których należą m.in.: wspieranie równoprawnej i skutecznej konkurencji w zakresie świadczenia usług telekomunikacyjnych, rozwoju i wykorzystania nowoczesnej infrastruktury telekomunikacyjnej, zapewnienie ładu w gospodarce numeracją, częstotliwościami oraz zasobami orbitalnymi, zapewnienie użytkownikom maksymalnych korzyści w zakresie różnorodności, ceny i jakości usług telekomunikacyjnych, zapewnienie neutralności technologicznej, zapewnienie użytkownikom końcowym będącym osobami niepełnosprawnymi dostępu do usług telekomunikacyjnych równoważnego poziomu dostępu, z jakiego korzystają inni użytkownicy końcowi. Jest to odpowiedzialność zobiektywizowana, niezależna od winy przedsiębiorcy, elementy takie jak: zakres naruszenia, dotychczasowa działalność podmiotu oraz jego możliwości finansowe, mają znaczenie jedynie w zakresie określenia wysokości kary pieniężnej. Wskazać należy również, że kara pieniężna nie ogranicza się jedynie do represji za naruszenie przepisów prawa telekomunikacyjnego, ale ma na celu również zmotywowanie przedsiębiorców do respektowania nakazów lub zakazów wynikających z tej ustawy, przy czym jej wymiar musi być odczuwalny dla przedsiębiorcy. Z tego powodu w każdej sprawie należy ustalić, w jakiej wysokości kara pieniężna będzie spełniać postawione przed nią cele”. W konsekwencji powyższego Sąd miał również na uwadze okoliczność, że dopełnienie przedmiotowego obowiązku informacyjnego przez powoda i innych przedsiębiorców telekomunikacyjnych ma bezpośredni wpływ na prawidłowość wykonywania obowiązków przez Prezesa UKE. Z tego względu istotne jest aby informacje i dokumenty objęte ustawowym obowiązkiem ich złożenia były dostarczane w sposób kompletny i terminowy. Z tych wszystkich względów, w przekonaniu Sądu, kara w wysokości nałożonej przedmiotową decyzją jest relatywnie niska, z uwzględnieniem okoliczności, że powód nie był wcześniej karany, ale też adekwatne do zakresu naruszeń. Zdaniem Sądu nałożona kara pieniężna będzie odczuwalna dla powoda na tyle, by spełniła swoją funkcję represyjną i zapobiegawczą sprawiając, że powód, jako podmiot ukarany będzie stosował się w przyszłości do obowiązującego porządku prawnego, jak również wychowawczą oddziałując zniechęcająco na innych przedsiębiorców do podejmowania działań niezgodnych z prawem.

Sąd nie znalazł się okoliczności mogących wpłynąć na odstąpienie od nałożenia kary pieniężnej z art. 209 ust. 1a P.t., ze względu na znaczne przekroczenia terminu wypełnienia obowiązku sprawozdawczego, który miał wpływ na zakres naruszenia względem organu regulacyjnego, który był znaczny. W tym zakresie odstąpienie od wymierzenia kary pieniężnej posiada charakter fakultatywny, albowiem zgodnie z treścią powołanego wyżej przepisu, kara pieniężna może zostać nałożona także w przypadku, gdy podmiot zaprzestał naruszania prawa lub naprawił wyrządzoną szkodę. Sąd uznał w konsekwencji wszystkie zarzuty powoda za chybione.

Już tylko na marginesie należy wskazać, iż do przedmiotu niniejszego postępowania nie należy wykazywanie przez pozwanego zakresu jego ustawowej działalności w zakresie obowiązków dokonywania różnego rodzaju analiz na potrzeby strategiczne rynku telekomunikacyjnego. Żądanie przez powoda udowodnienia wpływu braku dostarczonych przez powoda wymaganych prawem danych jest całkowicie bezzasadne, albowiem kompetencje UKE zostały jasno określone, zaś przedsiębiorca telekomunikacyjny, jakim jest powód ma określone obowiązki wobec organu regulacyjnego, które zostały ujęte w ustawach, w tym w ustawie – Prawo telekomunikacyjne. Takie stanowisko strony świadczy jedynie o lekceważeniu porządku prawnego przez powoda, co utwierdza w przekonaniu, że zastosowana kara pieniężna jest słuszna, a fakt jej nałożenia będzie miał negatywny wpływ na ewentualne dalsze niezgodne z prawem działania strony w przyszłości, jeśli powód się ich dopuści.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Okręgowy w Warszawie, na podstawie art. 479⁶⁴ § 1 k.p.c. orzekł jak w sentencji.

O kosztach procesu Sąd rozstrzygnął, zgodnie z wyrażoną w art. 98 § 1 k.p.c., zasadą odpowiedzialności za wynik procesu, przyjmując, że powód, jako strona przegrywająca sprawę, zobowiązany jest do zwrotu pozwanemu kosztów procesu, na które złożyło się wynagrodzenie pełnomocnika procesowego w wysokości 720 zł ustalone na podstawie § 14 ust. 2 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych.

Sędzia SO Bogdan Gierzyński